

Nr 464

Av fru Gärde Widemar och fru Nettelbrandt, om utbildning av
borgerliga medlare.

(Lika lydande med motion nr 373 i Första kammaren)

Om kommun beslutar att inom kommunen skall utses medlare i tvister mellan makar eller eljest visar sig behov av sådana medlare, skall rätten till medlare utse minst en man och en kvinna. Sådana borgerliga medlare utses för en tid av två år. Borgerlig medlare kan även på begäran utses av rättens ordförande för särskilt fall.

Kompetenskrav för borgerliga medlare saknas helt, och ej heller är för närvarande någon utbildning eller handledning för dessa anordnad.

Familjerättskommittén har i sitt förslag till revision av äktenskapsrätten (SOU 1964: 34—35) även behandlat medlingsinstitutet. Kommittén förordar att minst *en* borgerlig medlare jämte ersättare *skall* finnas i varje kommun. Samma person skall dock kunna vara medlare i mer än en kommun.

Kommittén diskuterar även kompetenskrav för de borgerliga medlarna samt föreslår anordnande av kurser, lämpligen anordnade genom socialstyrelsens försorg. Även en kursbok rekommenderas.

Det är enligt vår uppfattning en brist i det nuvarande systemet att utbildning och handledning för borgerliga medlare helt saknas. Detta leder bl. a. till att det i praxis kan förekomma stora variationer i fråga om uppläggning och omfattning av medlingsarbetet. Det borde vara en självklar sak att personer som av rätten förordnas att handlägga så känsliga och grannliga göromål som medlingsverksamheten innebär får åtminstone någon handledning för sitt arbete.

Som ovan nämnts har familjerättskommittén även diskuterat införande av utbildning för borgerliga medlare. Kommittén har därvid föreslagit att kurser bör anordnas, eventuellt i anslutning till befintliga familjerådgivningsbyråer. Kurserna borde enligt kommitténs mening innehålla bl. a. en elementär orientering i samlevnadsfrågor, äktenskapets juridik och familjens ekonomi. Vidare borde upplysning meddelas om familjerådgivning och andra hjälporgan till vilka medlaren vid behov kan hänvisa makarna och anvisningar lämnas på lämplig litteratur. Kurserna kunde anordnas genom socialstyrelsens försorg. Kommittén ansåg vidare att en kursbok borde utarbetas vilket enligt dess mening vore att föredra framför en instruktion.

Vi kan för vår del i det väsentliga instämma i vad familjerättskommittén

föreslaget beträffande utbildning och handledning för borgerliga medlare. Vi vill dock ifrågasätta om inte en regelrätt instruktion kunde vara av värde.

Familjerättskommitténs arbete synes icke komma att föranleda något förslag till riksdagen förrän om ett par år. Vi anser emellertid att utbildningen för borgerliga medlare är en fråga av sådan vikt, att Kungl. Maj:t redan nu bör ta initiativ till anordnande av sådan utbildning. Denna kunde lämpligen vara upplagd ungefär på det sätt som familjerättskommittén föreslagit. Samtidigt borde en kursbok eller liknande utarbetas. Frågan om behovet av instruktion för medlare torde däremot böra övervägas senare, sedan viss erfarenhet vunnits av ett system utan instruktion.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala önskvärdheten av att utbildning snarast anordnas för borgerliga medlare samt att en handledning i form av kursbok eller handbok utarbetas i samband därmed.

Stockholm den 25 januari 1967

Ingrid Gärde Widemar (fp)

Cecilia Nettelbrandt (fp)
